

## Йордан Балуров (7. 12. 1920 – 2. 12. 2009)

На 2 декември ни напусна завинаги доайенът на българската общност в Чехия Йордан Балуров. Той повече от 60 години работи за българските организации в Чехия и беше тяхната жива памет. Виждахме го на почти всички акции на българските сдружения и на Българския културен институт – неизменно с фотоапарата в ръка. С неговата смърт българите в Чехия изгубиха един истински родолюбец, безкористен българин и голям патриот.



Йордан Балуров е роден в с. Чупрене в семейството на бежанци. Пристига в Чехословакия през декември 1946 година след като получава трудов договор по Спогодба от 16.9.1946 г. между България и Чехословакия за наемане на български земеделски работници. Отначало Йордан Балуров работи в Хомутовския край. Още на 18 декември същата година е сред основателите на българската организация (профорганизация) в с.Нова вес. Вторият български клуб той създава със своите колеги в Хомутов. През декември 1949 г. младият българин е вече организационен секретар на Централното ръководство на Българската културно-просветна организация „Георги Димитров“ в Прага, която е основана през август 1948 г. На този пост е два мандата. По това време в Чехословакия се създават много български клубове. Събират се големи парични помощи, които чрез посолството ни в Прага се изпращат в България.

През 1951 г. Йордан Балуров подава молба до Министерството на културата на Чехословакия и моли да му разрешат да работи в кинематографията. Молбата му е удовлетворена и той започва работа във филмовото студио „Барандов“, където остава до пенсионирането си през 1988 г. Там

се запознава с големи режисьори и с много известни артисти. В чешката столица се оженва. Има син Иван. Същевременно продължава да се интересува живо от организационна работа. Когато през 1960 г. е закрита БКПО „Георги Димитров“, заедно с още 5 българи създава български клуб в Прага. Когато БКПО е възстановена през 70-те години на миналия век, той дълги години остава неин член.

Несъгласието му с политиката на БКПО обаче го кара да създаде през 1992 г. заедно с още няколко свои сънародници сдружението „Св.св. Кирил и Методий“, чийто председател е до края на живота си. Йордан Балуров издава със собствени средства списание „Родна реч“ с цел да популяризира българската култура сред българите в Чехия. В трудните за създаденото през 2001 г. сдружение „Възраждане“ моменти той ни помагаше всеотдайно, подкрепяше ни и ни насърчаваше. Неговата доброжелателна усмивка ни окуражаваше. Беше непримирим в отстояването на идеалите си. Възрожденската му дейност продължи до последните дни от живота му. През 2004 г. издаде

книгата „Носталгия“, написана на български и чешки. На 9 септември 2009 г. представи в Дома на националните малцинства последната си книга *Bulhaři v Čechách aneb kronika jedné epochy*. На 15 септември Йордан Балуров, макар и вече много болен, присъства на откриването на новата учебна година в Българското училище в Прага. Тогава за последен път той беше между нас.

Поклон пред светлата му памет!

*Желанието ми, по-точно донкиховската ми мечта, е днешният клуб, наричан „дом на българите“, да стане истинско и безкористно средище на българската душевност. В този дом да бъде съхранена и развивана нашата идентичност. Не искам да оглавявам организации и ръководства. Имам непримиримо желание този дом на българите да бъде съпричастен с вътрешната необходимост от роден край за нас по-старите и чиста основа за идващата нова генерация (Йордан Балуров, „Носталгия“, 2004, Прага).*

Мария Захариева

